

Verím v splnenie nemožného

Napísal Balek Robert
Sobota, 30 Apríl 2011 15:13

Ach, aké ťažké je niekedy uveriť, Pane, a ty mi to vyčítaš? Ved' mám veriť nemožnému! Čo mi to hovoríš? Že veriť možnému nie je viera, ale istota? Že skutočná viera je práve tá, ktorá verí v splnenie nemožného...?

Keď ráno v prvý deň týždňa vstal z mŕtvych, zjavil sa najprv Márii Magdaléne, z ktorej kedysi vyhnal sedem zlých duchov. Ona išla a zvestovala to tým, čo s ním bývali a teraz boli smutní a plakali. Ale oni, keď počuli, že žije a že ho videla, neverili. Potom sa v inej podobe zjavil dvom z nich na ceste, keď išli na vidiek. Aj oni to išli zvestovať ostatným, ale ani im neuverili. Napokon sa zjavil samým Jedenástim, keď sedeli pri stole, a vyčítal im neveru a tvrdosť srdca, že neuverili tým, čo ho videli vzkrieseného. A povedal im: "Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu. (Mk 16,9-15)

Ľahké je uveriť mame, že vás má rada, keď sa o vás dennodenne stará. Ľahké je uveriť, že existuje váš priateľ, keď sa o vás dennodenne zaujíma a strávi spolu s vami dostatok času. Ľahké je uveriť v niečo, čo sme si už overili tisíckrát. Vtedy sa to však stáva istotou - väčšou či menšou... Aj keď sa aj takéto istoty môžu občas rozplynúť, čo sa stáva, predsa len to nie je tak ťažké uveriť. Ale uveriť, Pane, že žiješ? Že žiješ tu a teraz vedľa mňa, keď ťa nevidím, keď ťa necítim tak ako vidím a cítim mamu, priateľa, kohokoľvek z nás ľudí... Po všetkom tom umučení, po tej strašnej smrti, ktorú apoštoli určite niekde z davu anonymne pozorovali zahambení, zmätení, plačúci, stratení... Našli počas života niekoho, o koho sa mohli oprieť, komu mohli zasvätiť celý život, istotu, ktorú videli, cítili, jednoducho mali vedľa seba a teraz? Teraz zmizla, rozpadla sa na márne kúsky... Ako hovorí Sv. Písmo: "Boli smutní a plakali..."

Verím v splnenie nemožného

Napísal Balek Robert
Sobota, 30 Apríl 2011 15:13

Ježišu, ja viem, že si to apoštolom vyčítal, že neverili tým, ktorí Ťa videli živého. Viem, no ja ich chápem. Neviem, či by som ja bol schopný uveriť. Príliš zasiahnutý smútkom, príliš zlomení tvojou smrťou... Určite túžili po tom, aby si znova žil, medzi nimi, aby sa Ťa opäť mohli dotýkať, opierať sa o teba... Ale táto nádej v nich zomierala postupne krok za krokom počas ukrižovania a spolu s tebou určite prežívali svoju agóniu smrti - tej duchovnej smrti - samoty a pustoty života bez svojho milovaného majstra. Myslím, že hlboko v srdci túžili po tom, aby si žil, ale tá sebazničujúca bolesť z tvojej smrti bola príliš ťažkým bremenom, ktoré zatlačilo túto nádej kdesi hlboko na dno duše, že nemala šancu vyrvať sa spod tej ťarchy a pomôcť duši vzlietnuť k viere v tvoje zmŕtvychvstanie - príliš krásne, rozprávkové, nepredstaviteľné...

Chápem ich, no napriek všetkému túžim oslobodiť túto svoju nádej z hĺbok mojej duše, nádej, že si stále živý - vedľa mňa. Stále tak nádherný, silný, milujúci ako pred 2000 rokmi... Túžim ti opäť uveriť, že sa o mňa zaujímaš a ako pravý priateľ tráviš so mnou všetok svoj čas... Túžim... vidieť Ťa, cítiť Ťa, dotknúť sa Ťa presne tak ako živého človeka, tak ako to mali možnosť urobiť oni - apoštoli. Viem, že je to nemožné, rovnako, ako sa to zdalo nemožné aj apoštolom po vzkriesení, ale práve preto, že sa mi to zdá nemožné, rozprávkové, príliš krásne a nepredstaviteľné - práve preto má zmysel tomu veriť, lebo skutočná viera je vierou v splnenie nemožného...

A tak tu sedím a čakám... Veriac, že si tu vedľa mňa... a že raz prídeš aj ku mne, že sa mi raz ukážeš - tak skutočný a reálny, nádherný, silný a milujúci ako pred 2000 rokmi...

P. Robert Balek SVD

Pár myšlienok pre teba:

Naša dôvera nie je nikdy dostatočne veľká voči dobrému Bohu, ktorý je taký mocný a taký milosrdný. sv. Tereška Ježiškova

Ten, ktorého srdce bdie i v spánku, mi dal pochopiť, že pre tých, ktorých viera je malá ako horčičné semeno, robí zázrak a premiestňuje hory, aby túto malú vieru upevnil. No pre svojich verných priateľov, pre svoju Matku Máriu, nerobí zázraky skôr, než vyskúša ich vieru! Či nenechal umrieť Lazára, hoci mu Mária a Marta odkázali, že je chorý?... Či na svadbe v Káne, keď ho Mária prosila, aby pomohol hospodárovi, nepovedal, že jeho hodina ešte neprišla? Ale

Verím v splnenie nemožného

Napísal Balek Robert
Sobota, 30 Apríl 2011 15:13

---

po skúške aká odmena! Voda sa mení na víno... Lazár vstane! Takto robil Ježiš aj so svojou malou Terezkou! Dlho ju skúšal, a potom splnil všetky túžby jej srdca...
sv. Tereška Ježiškova